

POLITYKA OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZYWDZENIEM W MŁODZIEŻOWYM OŚRODKU WYCHOWAWCZYM NR 4 W WARSZAWIE

Wstęp

Głównym założeniem wszystkich działań pracowników placówki jest oddziaływanie na rzecz dobra dziecka oraz w jego najlepszym interesie. Personel placówki traktuje każde dziecko z szacunkiem, starając się uwzględnić jego indywidualne potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika placówki wobec dziecka jakiegokolwiek formy przemocy.

Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem obejmuje szeroki zakres działań i zasad mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa, zdrowia psychicznego i fizycznego oraz integralności dzieci. W realizacji tych celów pracownik placówki działa zgodnie z obowiązującym prawem, wewnętrznymi przepisami instytucji oraz posiadającymi kompetencjami.

Polityka ochrony małoletnich przed krzywdzeniem zawiera:

1. Standardy pracy personelu

- Zasady bezpiecznych relacji personelu placówki z dziećmi
- Odpowiedzialność prawna pracowników placówki podczas interwencji

2. Procedury zgłaszania podejrzenia oraz podejmowania interwencji w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dziecka.

- PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU PODEJRZEŃ KRZYWDZENIA DZIECKA W RODZINIE
- PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU PODEJRZEŃ KRZYWDZENIA DZIECKA PRZEZ PRACOWNIKA PLACÓWKI
- PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU PODEJRZEŃ KRZYWDZENIA DZIECKA PRZEZ RÓWIEŚNIKA

3. Zasady ochrony danych osobowych dziecka

4. Zasady ochrony wizerunku dziecka

5. Monitorowanie zgodności prowadzonych działań z przyjętymi standardami ochrony dzieci.

1. Standardy pracy personelu

Standardy podstawowe:

- Podczas procesu rekrutacji pracowników odpowiedzialnych za pracę z dziećmi przeprowadza się ocenę kwalifikacji kandydatów oraz sprawdza się ich referencje.
- Placówka ma za zadanie uzyskać informacje o każdym potencjalnym pracowniku z Krajowego Rejestru Karnego.
- Każdy nowy pracownik ma obowiązek przedstawić oświadczenie o niekaralności lub braku toczących się wobec niego postępowań karnych, bądź dyscyplinarnych za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego.
- Określone są zasady bezpiecznych relacji całego personelu placówki z dziećmi z rozróżnieniem na niedozwolone i pożądane.

Standardy uzupełniające:

- Placówka monitoruje, edukuje i angażuje swoich pracowników w celu zapobiegania krzywdzenia dzieci.
- Placówka nadzoruje, prowadzi szkolenia i angażuje personel w działania mające na celu zapobieganie wszelkim formom krzywdzenia dzieci.
- Personel jest merytorycznie przygotowany do edukowania dzieci nt. ochrony przed przemocą i wykorzystywaniem.
- Personel jest merytorycznie przygotowany do edukowania opiekunów nt. wychowywania dzieci bez przemocy oraz chronienia ich przed przemocą i wykorzystywaniem.
- Personel dysponuje materiałami edukacyjnymi dla dzieci i rodziców oraz je aktywnie wykorzystuje

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI PERSONELU PLACÓWKI Z DZIEĆMI

1. Nadzór i widoczność

- Personel powinien utrzymywać stały nadzór nad dziećmi, zapewniając bezpieczne warunki ich pobytu.
- Interakcje z dziećmi powinny odbywać się w miejscach dobrze widocznych dla innych pracowników lub osób obecnych na terenie placówki

2. Komunikacja Otwarta:

- Zachęcenie do otwartej, uczciwej i szanującej komunikacji między personelem a dziećmi.
- Słuchanie i zrozumienie potrzeb oraz obaw dzieci, a także odpowiednie reagowanie na ich sygnały.
- Personel powinien zachowywać się zawsze w sposób zgodny z najwyższymi standardami etycznymi.
- Unikanie zachowań, które mogą naruszyć granice lub wywołać niepokój u dzieci.

3. Ochrona Prywatności:

- Szanowanie prywatności dzieci i unikanie wszelakich działań, które naruszają ich granice prywatności.
- Ograniczenie dostępu do informacji osobistych o dziecku tylko w zakresie niezbędnym do pracy z dzieckiem

4. Szkolenie Personelu:

- Regularne przeprowadzenie szkoleń z zakresu bezpiecznych relacji z dziećmi.
- Edukacja personelu na temat rozpoznawania oznak ewentualnych trudności, nadużyć lub sytuacji ryzykownych.

5. Szybkie Reagowanie:

- Natychmiastowe reagowanie na wszelkie sytuacje, które mogą zagrażać bezpieczeństwu lub dobrostanowi dziecka.
- Otwarta i skuteczna współpraca z odpowiednimi instytucjami i organami w przypadku w przypadku potrzebny interwencji.

6. Raportowanie:

- Przyjęcie jasnych procedur raportowania wszelakich obserwacji czy sygnałów wskazujących na możliwe krzywdzenie dzieci.
- Zachęcanie personelu do składania raportów w przypadku wątpliwości czy obaw dotyczących bezpieczeństwa dzieci.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRAWNA PRACOWNIKÓW PLACÓWKI PODCZAS INTERWENCJI

Podczas interwencji w sytuacjach, które mogą dotyczyć bezpieczeństwa dzieci, pracownicy placówki ponoszą pełną odpowiedzialność prawną. Kluczowe jest, aby byli świadomi swoich obowiązków i działań zgodnych z prawem.

1. Zgodność z Protokołami i Procedurami:

- Pracownicy powinni być przeszkoleni w zakresie stosowania protokołów i procedur interwencji określonych przez placówkę.
- Działania personelu powinny być zgodne z obowiązującymi standardami i zasadami prawnymi.

2. Rozsądna Troska i Profesjonalizm:

- Wszystkie działania pracowników powinny być oparte na rozsądnej trosce o dobro dziecka.
- Działania personelu powinny być profesjonalne, a wszelkie środki interwencyjne powinny być proporcjonalne do sytuacji.

3. Ochrona Dziecka:

- Pracownicy placówki są zobowiązani do ochrony dzieci przed wszelkimi formami krzywdy.
- Działania interwencyjne powinny być ukierunkowane na zapewnienie natychmiastowej ochrony dziecka w przypadku zagrożenia.

4. Dokumentacja:

- Ważne jest prowadzenie dokładnej dokumentacji dotyczącej interwencji, w tym opisu sytuacji, podjętych działań i wszelkich zdarzeń towarzyszących.
- Dokumentacja ta może stanowić dowód w przypadku konieczności obrony działań personelu przed ewentualnymi roszczeniami prawnymi.
- Pracownicy placówki powinni współpracować z odpowiednimi organami w przypadku, gdy interwencja wymaga zewnętrznego wsparcia lub nadzoru.
- Współpraca z organami ścigania czy opieki społecznej może być konieczna w przypadku poważnych sytuacji.

5. Odpowiedź na Sytuacje Nadzwyczajne:

- Pracownicy placówki powinni być przygotowani do reagowania na sytuacje nadzwyczajne, takie jak wypadki czy nagłe przypadki zagrożenia dla dziecka.
- Wszystkie działania powinny być podjęte zgodnie z zasadami ratowania życia i zdrowia.

2. Procedury zgłaszania podejrzenia oraz podejmowania interwencji w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dziecka.

ROZPOZNAWANIE SYMPTOMÓW KRZYWDZENIA DZIECKA

1. Objawy fizyczne krzywdzenia występujące u dziecka:

- Wyróżniające cechy obrażeń somatycznych charakterystycznych dla maltretowania:
 - ♦ Miejsce obrażeń,
 - ♦ Obrażenia powtarzające się oraz niewyjaśnione, często nieleczone
 - ♦ Regularność pojawiania się obrażeń.
- Czynniki, które mogą wskazywać na nieprzypadkowe źródła urazów:
 - ♦ Odkładanie zgłoszenia się do lekarza przez rodziców z dzieckiem w przypadku urazu.
 - ♦ Niewiarygodne wyjaśnianie obrażeń; niezgodność w opisach u dziecka i rodzica.
 - ♦ Występowanie w rodzinie bądź w grupie rówieśniczej krzywdzenia dzieci w przeszłości.
 - ♦ Występowanie w rodzinie problemu z alkoholem, narkotykami lub chorób psychicznych.
- Obrażenia świadczące o doznawaniu przemocy fizycznej:
 - ♦ Siniaki na częściach miękkich, w tym ślady szczypania (policzki, brzuch, pośladki, ramiona, przedramię, łydki, uda).
 - ♦ Siniaki w kształcie dłoni na policzkach i pośladkach.
 - ♦ Siniaki po obu stronach małżowiny usznej lub naderwania i zniekształcenia małżowin.
 - ♦ Siniaki i urazy geometryczne- o wyraźnym zarysie, wyraźnie zaznaczonych kształtach przedmiotów, które zostały użyte do bicia (paska, kłamy, kabla, kija, patelni itp.).

- ♦ Długie i głębokie zadrapania, cięcia (np. ostrzem brzozy, nożem itp.) tzw. podbite oczy.
- ♦ Głębokie poparzenia o regularnych kształtach (żelazko, lokówka, itp.).
- ♦ Ślady ugryzień.
- ♦ Łysienie lub tzw. łyse plamy- mogą być pourazowe, gdy rodzice ciągną dziecko za włosy, lub być wynikiem silnego stresu emocjonalnego.
- ♦ Wybity zęby, złamane żebra.
- Objawy fizyczne świadczące o zaniedbywaniu dziecka w rodzinie:
 - ♦ Niska higiena osobista.
 - ♦ Brudne, stale noszone, niereperowane ubranie, nieprzystosowane do danej pory roku i rozmiarów ciała dziecka.
 - ♦ Ślady licznych ukąszeń (pluskwy, pchły).
 - ♦ Dziecko jest stale głodne.
 - ♦ Niska waga dziecka i wzrostu nieodpowiednia do danego wieku.
 - ♦ Chroniczne choroby, choroby nieleczone, urazy, ropne zapalenie skóry.

2. Specyficzne symptomy zachowania dziecka:

- Zmiany w reakcjach emocjonalnych i wzorcach zachowań będące symptomami krzywdzenia fizycznego:
 - ♦ Poszukiwanie przez dziecko stałej uwagi nauczyciela/wychowawcy.
 - ♦ Postawa nadmiernie narzekająca, niekiedy wroga, agresywna oraz nadmierna uległość, wycofywanie się, gwałtowne uniki (kulenie się).
 - ♦ Zbyt pośpieszne przeproszenie.
 - ♦ Wyraźny brak radości życia.
 - ♦ Duże opory przed rozbieraniem się np. na lekcjach z wychowania fizycznego bądź do badań lekarskich.
 - ♦ Lęk przed powrotem do domu/spędzaniem czasu na grupie/kontaktem z konkretnym pracownikiem placówki
 - ♦ Noszenie ubrań zakrywających kończyny górne i dolne nawet w upalne dni.
- Behawioralne symptomy wykorzystania seksualnego:
 - ♦ Nadmierna erotyzacja dziecka.
 - ♦ Wypowiedzi, rysunki w kontekście seksualnym.
 - ♦ Niechęć do podejmowania aktywności, wywiązywania się z obowiązków, apatia.
 - ♦ Złe relacje z rówieśnikami, wycofanie się z kontaktów społecznych.

- ♦ Brak zaufania ze strony dziecka.
- ♦ Napady złości oraz ukazywanie złego humoru lub trudne do wytłumaczenia zmiany zachowań.
- ♦ Niska samoocena i stałe poczucie winy.
- ♦ Samookaleczenia, myśli i próby samobójcze, wrogość wobec samego siebie.
- ♦ Lęk i niechęć do przebywania w towarzystwie określonych osób dorosłych.
- ♦ Lęk przed powrotem do domu.
- ♦ Zaburzenia jedzenia z rozwinieniem w anoreksję lub bulimię.

PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU PODEJRZEŃ KRZYWDZENIA DZIECKA W RODZINIE

1. Pracownik podejrzewający krzywdzenie dziecka przez osobę ze środowiska rodzinnego zgłasza problem do dyrektora placówki oraz psychologa/pedagoga
2. Dziecko zostało skrzywdzone:
 - Nastąpiła przemoc fizyczna, psychiczna lub dziecko było jej świadkiem
 - Zostało zagrożone dobro dziecka
 - Nastąpiło podejrzenie przestępstwa popełnionego na szkodę dziecka
3. Dyrektor powołuje zespół interwencyjny, który zapoznaje się z okolicznościami zdarzenia:
 - Prowadzi rozmowę wyjaśniającą z dzieckiem doświadczającym krzywdzenia w obecności pedagoga/psychologa/wychowawcy
 - Prowadzi rozmowę z rodzicem (w przypadku przemocy w rodzinie, z rodzicem niekrzywdzącym)
 - Przedstawia formy i okoliczności krzywdzenia
 - Informuje o symptomach krzywdzenia
 - Omawiana jest rola rodzica/opiekuna w podejmowaniu interwencji
 - Informuje o ustawowym obowiązku podjęcia interwencji prawnej
4. W przypadku potwierdzenia podejrzenia doznawania przez dziecko krzywdy ze strony rodziców/opiekunów, na wniosek dyrektora właściwy organ wszczyna postępowanie zmierzające do ustalenia planu pomocy dziecku (zapewnienie mu bezpieczeństwa, wsparcia go przez placówkę, ewentualne wsparcie do innej specjalistycznej placówki wsparcia).

5. Należy ustalić z rodzicem kontrakt zawierający działania eliminujące nieodpowiednie zachowania oraz konsekwencje.
6. Jeżeli zaplanowane działania nie przyniosą efektów lub wymaga tego sytuacja należy uruchomić procedurę Niebieskiej Karty (wypełnić formularz NK – A i wysłać do przewodniczącego zespołu dyscyplinarnego).
7. Jeżeli władza rodzicielska nad dzieckiem jest niewłaściwie wykonywana należy złożyć wniosek do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodzinną dziecka.
8. Dyrektor może również złożyć zawiadomienie na policję lub do prokuratury.
9. Wszystkie czynności dokumentowane są protokołem, który składa się z wyjaśnień uczestników postępowania.

PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU PODEJRZEŃ KRZYWDZENIA DZIECKA PRZEZ PRACOWNIKA PLACÓWKI

1. Bezpieczeństwo dziecka: Priorytetem jest zawsze bezpieczeństwo i dobro dziecka. Jeśli istnieje realne zagrożenie, należy natychmiast podjąć działania mające na celu ochronę dziecka.
2. Zgłaszanie podejrzeń: Osoba podejrzewająca krzywdzenie dziecka przez pracownika placówki zgłasza sytuację do dyrektora, a przypadku jego nieobecności do wicedyrektora.
3. Dokładna dokumentacja: Jeśli istnieją dowody lub konkretne sygnały sugerujące krzywdzenie dziecka przez pracownika, należy sporządzić dokładną dokumentację. W tym celu można używać notatek, zdjęć, nagrań lub innych dowodów, zawsze z poszanowaniem prywatności i przestrzeganiem prawa.
4. Wewnętrzne śledztwo: W placówce wychowawczej powinno zostać przeprowadzone wewnętrzne śledztwo, z poszanowaniem zasad sprawiedliwości. Dyrektor placówki zapoznaje się z okolicznościami zdarzenia, prowadzi rozmowę wyjaśniającą z pracownikiem placówki podejrzewanym o krzywdzenie wychowanka.
5. Sądowa interwencja: W przypadku poważnych podejrzeń, Dyrektor informuje organy odpowiedzialne za ściganie przestępstw, które mogą wszcząć postępowanie sądowe. Jest to ważne, aby zapewnić sprawiedliwość i ochronę praw zarówno dziecka, jak i osoby oskarżanej.

6. Zawieszenie pracownika: Jeśli istnieje uzasadnione podejrzenie, pracownik może być zawieszony podczas trwania śledztwa, aby uniknąć dalszego potencjalnego krzywdzenia dzieci i zachować bezpieczeństwo placówki.
7. Wsparcie dla ofiary i świadków: Dziecku oraz innym pracownikom placówki, którzy mogli być świadkami lub poszkodowani w związku z sytuacją, należy zapewnić odpowiednie wsparcie psychologiczne.
8. Przestrzeganie prawa: Wszystkie działania podejmowane w związku z podejrzeniami o krzywdzenie dziecka przez pracownika placówki powinny być zgodne z obowiązującym prawem i przepisami.

PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU PODEJRZEŃ KRZYWDZENIA DZIECKA PRZEZ RÓWIEŚNIKA

1. Bezpieczeństwo dziecka: Priorytetem jest zawsze bezpieczeństwo i dobro dziecka. W przypadku podejrzeń o krzywdzenie przez rówieśnika, należy natychmiast podjąć działania mające na celu ochronę dziecka przed dalszymi szkodami.
2. Natychmiastowe działania: Personel placówki powinien natychmiast zareagować na sytuację, podejmując kroki niezbędne do zabezpieczenia dziecka. Mogą to być działania takie jak oddzielenie dzieci od siebie, wezwanie pomocy medycznej, jeśli to konieczne, i zabezpieczenie ewentualnych dowodów.
3. Dokładna dokumentacja: Ważne jest sporządzenie dokładnej dokumentacji zdarzenia. Notatki, zdjęcia, nagrania lub inne dowody powinny być zabezpieczone z poszanowaniem prywatności dzieci i przestrzeganiem prawa.
4. Osoba podejrzewająca krzywdzenie dziecka przez rówieśników lub gdy krzywdzone dziecko zgłasza problem do wychowawcy pedagoga/psychologa/dyrektora placówki.
5. Wychowawca wraz z pedagogiem/psychologiem powinien przeprowadzić rozmowę z osobą poszkodowaną oraz z dzieckiem/dziećmi oskarżonymi o krzywdzenie swojego rówieśnika.
6. Po przeprowadzeniu takich rozmów wychowawca wraz z pedagogiem/psychologiem powinien opracować plan pomocy dziecku – ofierze i dziecku – sprawcy.
7. W przypadku bardziej skomplikowanym pedagog/psycholog powinien zgłosić problem do dyrektora.

8. Dyrektor powołuje zespół wychowawczy, w skład którego wchodzi: wychowawca, pedagog, psycholog, dyrektor oraz inni pracownicy którzy znają problem i mogą przyczynić się do rozwiązania trudności.
9. Zgłoszenie organom odpowiedzialnym: Jeśli podejrzenia są poważne, Dyrektor placówki niezwłocznie zgłasza sytuację odpowiednim organom, takim jak policja lub służby odpowiedzialne za ochronę dzieci.
10. Wsparcie dla ofiary i sprawcy: Zarówno ofiara, jak i sprawca wymagają wsparcia psychologicznego. Placówka powinna podjąć kroki w celu zapewnienia im odpowiedniej pomocy i monitorowania ich sytuacji.
11. Współpraca z rodzicami: Informowanie rodziców o zaistniałej sytuacji jest kluczowe. Placówka powinna działać we współpracy z rodzicami, aby wspólnie podjąć kroki w celu zabezpieczenia dobra dziecka.
12. Edukacja i prewencja: Placówka powinna również podjąć działania mające na celu edukację dzieci i personelu w zakresie zdrowych relacji rówieśniczych oraz prewencji przemocy.
13. Zawieszenie działań dyscyplinarnych: W zależności od powagi sytuacji, placówka może podjąć środki dyscyplinarne wobec sprawcy. Jednak należy także uwzględnić podejście edukacyjne i resocjalizacyjne.
14. Monitoring i ocena sytuacji: Placówka powinna monitorować sytuację po incydencie, śledzić postępy dziecka i działać w kierunku utrzymania bezpiecznego środowiska.
15. Przestrzeganie prawa: Wszystkie działania placówki powinny być zgodne obowiązującym prawem i przepisami, a personel powinien być świadomy procedur protokołów dotyczących interwencji w przypadku przemocy rówieśniczej.

3. Zasady ochrony danych osobowych dziecka

- Informacje dotyczące tożsamości dziecka są chronione zgodnie z przepisami Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.
- Pracownicy placówki zobowiązani są do utrzymania poufności danych osobowych, które przetwarza, oraz do zabezpieczenia ich przed nieuprawnionym dostępem.
- Dane osobowe dziecka mogą być udostępniane tylko uprawnionym osobom i instytucjom zgodnie z obowiązującymi przepisami.

- Pracownicy placówki mają prawo przetwarzać dane osobowe dziecka i udostępniać je w ramach interdyscyplinarnego zespołu, zgodnie z Ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.
- Pracownicy placówki mogą korzystać z informacji o dziecku w celach szkoleniowych lub edukacyjnych, zachowując anonimowość dziecka i uniemożliwiając identyfikację.
- Pracownicy placówki nie udzielają informacji o dziecku mediom, z wyjątkiem sytuacji, gdy uzyska pisemną zgodę opiekuna dziecka oraz zgodę Dyrektora placówki. Ponadto, pracownik nie kontaktuje przedstawicieli mediów z dziećmi.
- Dyrektor placówki podejmuje decyzję o udostępnieniu mediom wybranych pomieszczeń, zalecając jednocześnie zabezpieczenia uniemożliwiające filmowanie dzieci na terenie instytucji.

4. Zasady ochrony wizerunku dziecka

- Placówka wychowawcza, szanując prawa dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, gwarantuje ochronę wizerunku dziecka.
- Pracownik placówki nie może zezwalać przedstawicielom mediów na rejestrowanie wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie placówki bez uzyskania pisemnej zgody opiekuna dziecka.
- Aby uzyskać zgodę opiekuna dziecka na utrwalanie wizerunku, pracownik instytucji może skontaktować się z opiekunem dziecka i Dyrektorem placówki w celu ustalenia procedury uzyskania zgody. Bez wiedzy i zgody opiekuna, pracownik nie może ujawniać przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka.
- Jeśli wizerunek dziecka stanowi jedynie element większego kontekstu, takiego jak tłum czy krajobraz, nie jest wymagana zgoda opiekunów na utrwalanie wizerunku dziecka.
- Upowszechnianie wizerunku dziecka, utrwalonego w dowolnej formie (fotografia, nagranie audio-wideo), przez pracownika instytucji wymaga pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka.
- Pisemna zgoda, powinna zawierać informacje dotyczące miejsca, gdzie zarejestrowany wizerunek będzie umieszczony, oraz w jakim kontekście będzie wykorzystywany (np. na stronie internetowej placówki w celach promocyjnych).

5. Monitorowanie zgodności prowadzonych działań z przyjętymi standardami ochrony dzieci.

- Co najmniej raz w roku polityka ochrony dzieci jest poddawana ewaluacji, ze szczególnym naciskiem na analizę sytuacji związanych z potencjalnymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa najmłodszych.
- Konsultacji – podczas oceny polityki, placówka przeprowadza konsultacje z samymi dziećmi oraz ich rodzicami/opiekunami.
- Systematyczne oceny - regularne i systematyczne oceny przeprowadzane w celu sprawdzenia, czy wszelkie działania są zgodne z ustalonymi standardami ochrony dzieci.
- Jasne kryteria zgodności - Ustanowienie jasnych kryteriów, na podstawie których można ocenić, czy prowadzone działania spełniają określone standardy.
- Edukacja personelu - Zapewnienie, że personel jest odpowiednio przeszkolony i świadomy obowiązujących standardów ochrony dzieci.
- Dokumentacja - Dokumentowanie wszystkich działań i procesów, aby umożliwić skuteczne śledzenie zgodności z przyjętymi standardami.
- Raportowanie - wszelkich niezgodności lub niedoskonałości w związku z przyjętymi standardami.
- Działania korygujące – Okresowe kontrole, które pomagają w ocenie zgodności z standardami ochrony dzieci i identyfikowaniu obszarów do poprawy.
- Systematyczne podejmowanie działań korygujących podejmowanych w przypadku stwierdzenia jakichkolwiek niezgodności z ustalonymi standardami.
- Otwartość w zakresie procesów monitorowania, umożliwiającą zainteresowanym stronom śledzenie postępów w zapewnianiu ochrony dzieci.
- Działania profilaktyczne - podejmowanie działań mających na celu uniknięcie potencjalnych zagrożeń dla dzieci i utrzymanie zgodności z ochroną dzieci.

Załączniki do Polityki ochrony małoletnich przed krzywdzeniem:

- Załącznik 1. Oświadczenie o zapoznaniu się z Polityką ochrony małoletnich
- Załącznik 2. Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym Polityki ochrony małoletnich do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania
- Załącznik 3. Zasady i sposób udostępniania małoletnim Polityki ochrony małoletnich do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania
- Załącznik 4. Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem placówki
- Załącznik 5. Wymogi zapewniające bezpieczne relacje między małoletnimi
- Załącznik 6. Księga zdarzeń zagrażających dobru małoletniego
- Załącznik 7. Karta interwencji
- Załącznik 8. Zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa
- Załącznik 9. Oświadczenie o niekaralności pracownika placówki

Warszawa, 2 sierpnia 2024 r.